

[Dahlgaard.]

diskussion. Jeg er tilbøjelig til at tro, at repræsentanter for andre partier her i salen burde følge dette op. Det er vist hensigtsmæssigt, at meningsudvekslingen foregår i fuld offentlighed, sådan at det, der bliver resultatet, ikke kommer bag på nogen til sin tid.

Dette, at den langsigtede boligpolitik bør tilrettelægges i folketingets boligudvalg, er imidlertid ikke til hinder for, at man i god tid ligesom får stukket de økonomiske rammer ud, inden for hvilke man må bevæge sig, ja, det er vel ret beset en forudsætning for, at man på forstandig måde kan udforme den mere konkrete, langsigtede boligpolitik.

Der er for det første tale om rammen for, hvor stort et kapitalforbrug et kapitalfattigt land som Danmark kan afse til boligområdet, og dér kommer kapitalmarkedsrådets vurdering ind som en vurdering, det er væsentligt for folketingets boligudvalg at få. Der er for det andet tale om rammen for, hvor stor en del af det offentlige udgifter der skal afsættes til boligpolitikken, hvilke begrænsninger eller rammer der dér skal sættes. De har relation til den offentlige udgiftspolitik. I begge henseender er budgetminister Per Hækkerup en central figur, nemlig henholdsvis som formand for kapitalmarkedsrådet og som økonomi- og budgetminister.

Jeg har som bekendt været lidt uenig i, at arbejdet med den langsigtede boligpolitik, sådan som boligministeren har ønsket det og til dels har gennemført det, skulle startes med at mobilisere de kræfter, der uanset uenighed på mange andre felter er interesseret i, at boligområdet får det mest mulige ud af det offentlige udgiftsbudgetter og får den mest begunstigede stilling på kapitalmarkedet. Derfor ville mit parti ikke deltage i den drøftelse ude på Marienborg, hvor man næsten havde organiseret den pression, som det netop er en samfundsøkonomisk opgave at værgе sig imod.

Jeg har forstået, at kapitalmarkedsrådet beskæftiger sig med disse problemer. Det har ikke været nødvendigt for boligministeren at rejse spørgsmålet, fordi kapitalmarkedsrådet beskæftiger sig med problemerne af egen drift. Jeg går ud fra som en selvfølge, at det er med henblik på, at kapitalmar-

kedsrådets vurdering af boligområdets kapitalforbrug kan komme til at foreligge som et vurderingsgrundlag for boligudvalgets arbejde.

Henning Philipson: Når fru Clara Munck omtaler sine og sit partis bestræbelser for at få landsbyggefonden gjort større med henblik på, at den mere effektivt kan deltage i selvfinansiering af boligbyggeri, så vil jeg da gøre opmærksom på, at det er i hvert fald en mere end langsommelig affære på den måde, det er sket hidtil, også med fru Clara Muncks partis medvirken. For nærværende er det, der bibringes det almennyttige byggeri fra landsbyggefonden, jo ikke stort mere end 2 pct. Jeg må måske have lov til at erindre fru Clara Munck om, hvad jeg tidligere har gjort opmærksom på, nemlig at det tidspunkt, hvor der efter min opfattelse vil være en rimelig baggrund for at forøge landsbyggefondens midler ganske betydeligt, vil være omkring 1990, i hvert fald sidst i 1980'erne, når lånene i alt det almennyttige byggeri, som blev påbegyndt sidst i 1930'erne og i begyndelsen af 1940'erne, er ved at udløbe. Så vil man opleve en stærkt stigende kurve i indbetalingerne af beløb til de enkelte foretagender, og det er vel et spørgsmål, når vi skal til at se på den langsigtede boligpolitik, om det ikke ville være rigtigt i stedet for som nu, hvor disse beløb går ind i de enkelte foretagender, altså de enkelte store boligselskaber, at disse beløb til sin tid tilfaldt landsbyggefonden. Så ville man i høj grad komme til at opleve en selvfinansiering og hermed også en solidarisering, som man ikke kender andre steder på boligområdet. Det synes jeg lige bør tilføjes.

Må jeg lige til hr. Christophersen, som nu i lighed med, hvad man tidligere har gjort, taler om den omkostningsudvikling i det almennyttige byggeri, som nu er ude af kontrol, og som nu skal kontrolleres: ja men hvorfor gjorde man ikke det i de foregående 3½ år, dengang de borgerlige partier virkelig havde magt og indflydelse til at gøre det? De byggerier, som måske kan karakteriseres ved, at omkostningerne er steget kraftigere, end man havde regnet med, står jo netop med den borgerlige regerings underskrift på hvert eneste af dem. Jeg har på fornemmelsen, at man ligesom prøver på at